

Het

WOORD

De LIGONIER-VERKLARING

over de CHRISTOLOGIE

werd

VLEES

Het Woord werd vlees

*De LIGONIER-VERKLARING
over de CHRISTOLOGIE*

LIGONIER MINISTRIES

Het Woord werd vlees
De Ligonier-verklaring over de Christologie
© Ligonier Ministries, 2016
Tweede druk
Uitgegeven door Ligonier Ministries
421 Ligonier Court, Sanford, FL 32771
Ligonier.org | ChristologyStatement.com
Engelse ISBN: 9781567698145

Wie is Jezus Christus? Bijna elke volwassene heeft zich wel één of andere mening gevormd over Jezus. Deze meningen kunnen oppervlakkig zijn, slecht onderlegd, of zelfs ronduit ketters. Niet zomaar een mening, maar de waarheid over Jezus telt... en ze telt voor eeuwig.

Zij die de naam christen dragen, belijden Christus te volgen als Zijn discipelen. Zij hebben een christologie—een leer over Christus—die hun visie op Christus weerspiegelt. Deze christologie kan impliciet of expliciet worden uitgedrukt. Zij kan staan voor de diepte van de Bijbelse openbaring en voor de historische christelijke beschouwing van de Bijbel, maar zij kan ook nieuw zijn en los staan van Gods Woord. Hoe dan ook: geen belijdend christen mist een zekere christologie.

Omdat het volgen van Christus centraal staat in het christendom, heeft de kerk van alle eeuwen zich ingespannen om de historische Christus der Schriften – en dus niet de Christus van onze inbeelding – te verkondigen. In geloofsbelijdenissen uit het verleden, zoals die van Nicea en Chalcedon, de Heidelbergse Catechismus en de Westminster Confessie, hebben christenen het Bijbelse onderwijs over Christus onder woorden gebracht.

Vandaag de dag worden deze belijdenisgeschriften vaak genegeerd en verkeerd begrepen, wat heeft geresulteerd in een grootschalige verwarring met betrekking tot de persoon en het werk van Christus. Tot eer van Christus en tot opbouw van Zijn volk, wil de christologische verklaring van Ligonier een samenvatting geven van de historische, orthodoxe, Bijbelse christologie van de christelijke kerk, in een vorm die eenvoudig te belijden valt, nuttig tot onderwijs van de kerk in haar standvastige geloofsovertuiging, en kan dienen als een gemeenschappelijke geloofsbelijdenis, waar gelovigen uit verschillende kerken zich omheen kunnen scharen om gezamenlijk het evangelie uit te dragen. Deze verklaring is geen vervanging van de historische belijdenisgeschriften van de kerk, maar een supplement dat uitdrukking geeft aan hun gemeenschappelijke onderwijs over wie Christus is en wat Hij gedaan heeft. Moge Christus het gebruiken voor Zijn koninkrijk.

In de naam van Gods vleesgeworden Zoon, onze Profeet, Priester en Koning,

Wij belijden het geheimenis en het wonder
van God die vlees geworden is
en verheugen ons in onze grote zaligheid
door Jezus Christus onze Heere.

Met de Vader en de Heilige Geest,
heeft de Zoon alle dingen geschapen,
draagt Hij alle dingen,
en maakt Hij alle dingen nieuw.
Waarachtig God
is Hij waarachtig mens geworden,
twee naturen in één persoon.

Hij werd geboren uit de maagd Maria
en heeft onder ons geleefd.
Hij is gekruisigd, gestorven en begraven,
Op de derde dag stond Hij op uit de dood,
Hij is opgevaren naar de hemel
en zal wederkomen
in heerlijkheid om te oordelen

Voor ons
hield Hij de wet,
verzoende Hij de zonde
en stilde de Hij Gods toorn.
Hij trok ons onze vuile oude kleren uit
en bekleedde ons
met het kleed van Zijn gerechtigheid.

Hij is onze Profet, Priester en Koning;
Hij bouwt Zijn kerk,
treedt voor ons tussenbeide bij de Vader,
en heerst over alle dingen.

Jezus Christus is de Heere;
wij prijzen voor eeuwig Zijn heilige Naam.
Amen.

Bevestiging & ontkenning

*met
Schriftbewijzen*

Artikel 1

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus de historische vleeswording is van de eeuwige Zoon van God, de tweede persoon van de Heilige Drie-eenheid. Hij is de Christus, Gods beloofde Messias.¹

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus een gewoon mens is, of een verzinsel was van de vroege christelijke kerk was.

Artikel 2

WIJ BEVESTIGEN dat in de eenheid van de Godheid de van eeuwigheid geboren Zoon één van wezen is met (homoousios) de Vader en de Heilige Geest, één in waardigheid en één in eeuwigheid.²

WIJ ONTKENNEN dat de Zoon slechts als God (homoiousios) is of dat Hij slechts door de Vader werd aangenomen tot Zijn Zoon. Wij ontkennen de eeuwige ondergeschiktheid van de Zoon aan de Vader in de ontologische Triniteit.

Artikel 3

WIJ BEVESTIGEN, met de geloofsbelijdenissen van Nicea en Chalcedon, dat Jezus Christus zowel waarachtig God is als waarachtig mens, twee naturen voor eeuwig verenigd in één persoon.³

WIJ ONTKENNEN dat de Zoon is geschapen. Wij ontkennen dat er ooit een tijd was dat de Zoon niet goddelijk was. Wij ontkennen dat het menselijke lichaam en de menselijke ziel van Jezus Christus al bestonden voorafgaand aan de historische vleeswording van de Zoon.

¹ In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. . . . En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid (Joh. 1:1,14). Zie ook Ps. 110:1; Mat. 3:17; 8:29; 16:16; Mark. 1:1,11; 15:39; Luk. 22:70; Joh. 1:14; 10:30; 14:1; 20:28; Gal. 4:4; Filip. 2:6; Kol. 2:9; Heb. 5:7; 1 Joh. 5:20.

² Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest (Mat. 28:19). Zie ook Joh. 3:15–16; 4:14; 6:54; 10:28; Rom. 5:21; 6:23; 2 Kor. 13:14; Ef. 2:18; 2 Tim. 1:9; 1 Pet. 5:10; Jud. 1:21.

³ Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamenlijk (Kol. 2:9). Zie ook Luk. 1:35; Joh. 10:30; Rom. 9:5; 1 Tim. 3:16; 1 Pet. 3:18.

Artikel 4

WIJ BEVESTIGEN de vereniging van hypostase (gedaante, wezen), waarin de twee naturen van Jezus Christus in Zijn persoon zijn verenigd, onvermengd en onveranderd, ongedeeld en ongescheiden⁴

WIJ ONTKENNEN dat het maken van onderscheid tussen de twee naturen hetzelfde is als het scheiden ervan.

Artikel 5

WIJ BEVESTIGEN dat in de vleeswording van Jezus Christus Zijn goddelijke en menselijke naturen hun eigen eigenschappen behouden hebben. Wij bevestigen dat de eigenschappen van beide naturen bij de ene persoon Jezus Christus horen.⁵

WIJ ONTKENNEN dat de menselijke natuur van Jezus Christus goddelijke eigenschappen heeft of de goddelijke natuur kan bevatten; wij ontkennen dat de goddelijke natuur goddelijke eigenschappen meedeelt aan de menselijke natuur. Wij ontkennen dat de Zoon enige van Zijn goddelijke eigenschappen heeft afgelegd of opgegeven in de vleeswording.

⁴ Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is (Mat. 16:16-17). Zie ook Luk. 1:35,43; Joh. 1:1, 3; 8:58; 17:5; Hand. 20:28; Rom. 1:3; 4:1; 9:5; 2 Kor. 8:9; Kol. 2:9; 1 Tim. 3:16; 1 Pet. 3:18; Jud. 1:4; Op. 1:817; 22:13.

⁵ Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontleedigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden (Fil. 2:5-7). Zie ook Mat. 9:10; 16:16; 19:28; Joh. 1:1; 11:27, 35; 20:28; Rom. 9:5; Ef. 1:20-22; Kol. 1:16-17; 2:9-10; 1 Tim. 3:16; Heb. 1:3,8-9; 1 Pet. 3:18; 2 Pet. 1:1.

Artikel 6

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus het zichtbare beeld van God is, dat Hij de maatstaf is voor het ware mens-zijn, en dat wij in onze verlossing uiteindelijk aan Zijn beeld gelijkvormig zullen worden.⁶

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus minder dan echt menselijk was, dat Hij slechts een mens leek, of dat Hij geen redelijke menselijke ziel bezat. Wij ontkennen dat de Zoon, in de vereniging van hypostase, een menselijke persoon aannam en geen menselijke natuur.

Artikel 7

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus, als waarachtig mens, in Zijn staat van vernedering alle natuurlijke beperkingen en gewone zwakheden van de menselijke natuur heeft bezeten. Wij bevestigen dat Hij aan ons gelijk werd in alle opzichten, uitgezonderd de zonde.⁷

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus gezondigd heeft. Wij ontkennen dat Jezus Christus niet werkelijk lijden, verzoeking of ontbering ervaren heeft. Wij ontkennen dat de zonde inherent is aan het ware mens zijn, of dat de zondeloosheid van Jezus Christus onverenigbaar is met Zijn waarachtig mens zijn.

⁶ Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen (Kol. 1:15–16). Zie ook Rom. 8:29; 2 Kor. 4:4–6; Ef. 4:20–24; Heb. 1:3–4.

⁷ Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen. Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen (Heb. 2:17-18). Zie ook Mich. 5:2; Luk. 2:52; Rom. 8:3; Gal. 4:4; Filip. 2:5–8; Heb. 7:15.

Artikel 8

WIJ BEVESTIGEN dat de historische Jezus Christus, door de kracht van de Heilige Geest, op wonderbaarlijke wijze ontvangen werd en geboren werd uit de maagd Maria. Wij bevestigen met de belijdenis van Chalcedon dat zij terecht de moeder van God (theotokos) wordt genoemd, in die zin dat het kind dat zij gebaarde heeft de vleesgeworden Zoon van God is, de tweede persoon in de Heilige Drie-eenheid.⁸

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus Zijn goddelijke natuur van Maria ontving, of dat Hij Zijn zondeloosheid aan haar ontleende.

Artikel 9

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus de tweede Adam is, die Zijn bestemde taak volbracht op elk punt waar de eerste Adam zijn taak verzuimde, en dat Jezus Christus het hoofd is van Zijn volk, het lichaam van Christus.⁹

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus een gevallen menselijke natuur heeft aangenomen of met erfzonde is besmet.

⁸ In de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, waarvan de naam Nazareth was, naar een maagd die ondertrouwd was met een man, van wie de naam Jozef was, uit het huis van David; en de naam van de maagd was Maria (Luk. 1:26–27). Zie ook Mat. 1:23; Luk. 1:31, 35; Rom. 1:3; Gal. 4:4.

⁹ Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben. Want totdat de wet er kwam, was er wel zonde in de wereld. Zonde wordt echter niet toegerekend als er geen wet is. Toch heeft de dood geregeerd van Adam tot Mozes toe, ook over hen die niet gezondigd hadden met eenzelfde overtreding als Adam, die een voorbeeld is van Hem Die komen zou. Maar het is met de genadegave niet zoals met de overtreding. Want als door de overtreding van de ene velen gestorven zijn, veel meer is de genade van God en de gave door de genade die er is door de ene mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen. En het is met de gave niet zoals het was door de ene die zondigde. Want de veroordeling leidde ten gevolge van één overtreding wel tot verdoemenis, maar de genadegave bij vele overtredingen tot rechtvaardiging. Want als door de overtreding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene, veel meer zullen zij die de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven regeren door de Ene, namelijk Jezus Christus. Zoals dus door één overtreding de veroordeling gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, zo komt ook door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven. Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aangemerkt worden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene velen als rechtvaardigen aangemerkt worden. De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest, opdat, evenals de zonde geregeerd heeft tot de dood, zo ook de genade zou regeren door gerechtigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere (Rom. 5:12–21). Zie ook 1 Kor. 15:22,45–49; Ef. 2:14–16.

Artikel 10

WIJ BEVESTIGEN de dadelijke en lijdelijke gehoorzaamheid van Jezus Christus, dat Hij, in Zijn volmaakte leven, de rechtvaardige eisen van de wet volledig heeft vervuld in onze plaats, en dat Hij de straf voor onze zonden heeft gedragen door Zijn dood aan het kruis.¹⁰

WIJ ONTKENNEN dat Jezus ooit in enig opzicht heeft nagelaten de wet van God te volbrengen. Wij ontkennen dat Hij demorele wet heeft afgeschaft.

Artikel 11

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus Zichzelf aan het kruis geofferd heeft als een plaatsvervangende verzoening voor de zonden van Zijn volk, om Gods toorn te stillen en aan Gods recht te voldoen en dat Hij de zonde, de dood en de satan heeft overwonnen.¹¹

WIJ ONTKENNEN dat de dood van Jezus Christus de betaling van een losprijs aan Satan was. Wij ontkennen dat de dood van Jezus Christus slechts een voorbeeld, slechts een overwinning over Satan, of slechts eendemonstratie van Gods morele regering was.

¹⁰ Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aangemerkt worden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene velen als rechtvaardigen aangemerkt worden (Rom. 5:19). Zie ook Mat. 3:15; Joh. 8:29; 2 Kor. 5:21; Filip. 2:8; Heb. 5:8.

¹¹ Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege het voorbij laten gaan van de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God. Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het geloof in Jezus is (Rom. 3:25–26). Zie ook Jes. 53; Rom. 5:6,8,15; 6:10; 7:4; 8:34; 14:9,15; 1 Kor. 15:3,14–15; Ef. 5:2; 1 Thes. 5:10; 2 Tim. 2:11; Heb. 2:17; 9:14–15; 10:14; 1 Pet. 2:24–25; 3:18; 1 Joh. 2:2; 4:10.

Artikel 12

WIJ BEVESTIGEN de leer van de dubbele toerekening; dat onze zonde wordt toegerekend aan Jezus Christus en Zijn gerechtigheid ons door het geloof wordt toegerekend.¹²

WIJ ONTKENNEN dat de zonde ongestraft blijft, zonder oordeel. We ontkennen dat de dadelijke gehoorzaamheid van Jezus Christus ons niet wordt toegerekend.

Artikel 13

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus op de derde dag is opgestaan uit de dood en door velen in het vlees werd gezien.¹³

WIJ ONTKENNEN dat Hij slechts gestorven scheen te zijn, of dat alleen Zijn geest overleefde, of dat Zijn opstanding alleen maar plaatsvond in de harten van Zijn volgelingen.

Artikel 14

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus, in Zijn staat van verhoging, de eersteling van de opstanding is, dat Hij de zonde en de dood heeft overwonnen, en dat wij, in vereniging met Hem ook zullen worden opgewekt.¹⁴

WIJ ONTKENNEN dat hetverheerlijkte lichaam van Jezus Christus na Zijn opstanding een geheel ander lichaam was dan het lichaam dat in de graftuin neergelegd was. Wij ontkennen dat onze opstanding niet meer is dan een opstanding van onze geest, los van ons lichaam.

¹² Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem (2 Kor. 5:21). Zie ook Mat. 5:20; Rom. 3:21–22; 4:11; 5:18; 1 Kor. 1:30; 2 Kor. 9:9; Ef. 6:14; Filip. 1:11; 3:9; Heb. 12:23.

¹³ Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij verschenen is aan Kefas, daarna aan de twaalf (1 Kor. 15:3–5). Zie ook Jes. 53; Mat. 16:21; 26:32; 28:1–10; Joh. 21:14; Hand. 1:9–11; 2:25,32; 3:15, 26; 4:10; 5:30; 10:40; Rom. 4:24–25; 6:9–10; Ef. 4:8–10.

¹⁴ Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van degenen die ontslapen zijn. . . . Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? (1 Kor. 15:20, 55). Zie ook Rom. 5:10; 6:4, 8, 11; 10:9; 1 Kor. 15:23; 2 Kor. 1:9; 4:10–11; Ef. 2:6; Kol. 2:12; 2 Thes. 2:13; Heb. 2:9, 14; 1 Joh. 3:14; Openb. 14:4; 20:14.

Artikel 15

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus is opgevaren naar Zijn hemelse troon aan de rechterhand van God de Vader, dat Hij op dit moment regeert als koning, en dat Hij zichtbaar terug zal komen in macht en heerlijkheid.¹⁵

WIJ ONTKENNEN dat Jezus zich heeft vergist in het juiste tijdstip van Zijn wederkomst.

Artikel 16

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus op de Pinksterdag Zijn Geest heeft uitgestort, en dat Hij in Zijn huidige regeringsperiode over alle dingen regeert, voorbede doet voor Zijn volk en Zijn kerk bouwt, waarvan Hij alleen het Hoofd is.¹⁶

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus de bisschop van Rome als Zijn plaatsvervanger heeft aangesteld, of dat iemand anders dan Jezus Christus het hoofd van de kerk kan zijn.

¹⁵ Zij dan die samengekomen waren, vroegen Hem: Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen? En Hij zei tegen hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft, maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde. En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan (Hand. 1:6–11). Zie ook Luk. 24:50–53; Hand. 1:22; 2:33–35; Ef. 4:8–10; 1 Tim. 3:16.

¹⁶ En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente (Ef. 1:22). Zie ook Hand. 2:33; 1 Kor. 11:3–5; Ef. 4:15; 5:23; Kol. 1:18.

Artikel 17

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus in heerlijkheid zal wederkomen om alle mensen te oordelen en uiteindelijk al Zijn vijanden zal overwinnen, de dood zal vernietigen en de nieuwe hemel en de nieuwe aarde tot stand zal brengen, waarin Hij in gerechtigheid zal heersen.¹⁷

WIJ ONTKENNEN dat Zijn wederkomst plaats vond in het jaar 70 na Christus en dat Zijn komst en de gebeurtenissen die daarmee gepaard gaan slechts als symbolisch gezien moeten worden.

Artikel 18

WIJ BEVESTIGEN dat zij die geloven in de naam van de Heere Jezus Christus verwelkomd zullen worden in Zijn eeuwig koninkrijk, maar dat zij die niet in Hem geloven een eeuwige, welbewuste straf zullen in de hel zullen ondergaan.¹⁸

WIJ ONTKENNEN dat ieder mens zalig zal worden. Wij ontkennen dat zij die sterven zonder geloof in Christus geheel en al vernietigd zullen worden.

17 En Hij heeft ons bevolen tot het volk te prediken en te getuigen dat Hij Degene is Die door God aangesteld is tot een Rechter over levenden en doden (Hand. 10:42). Zie ook Joh. 12:48; 14:3; Hand. 7:7; 17:31; 2 Tim. 4:1,8.

18 De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gejammer zijn en tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen (Mat. 13:41–43). Zie ook Jes. 25:6–9; 65:17–25; 66:21–23; Dan. 7:13–14; Mat. 5:29–30; 10:28; 18:8–9; Mark. 9:42–49; Luk. 1:33; 12:5; Joh. 18:36; Kol. 1:13–14; 2 Thess. 1:5–10; 2 Tim. 4:1,18; Heb. 12:28; 2 Pet. 1:11; 2:4; Op. 20:15.

Artikel 19

WIJ BEVESTIGEN dat allen die in Jezus Christus zijn uitverkoren voor de grondlegging van de wereld en met Hem verenigd zijn door het geloof, gemeenschap genieten met Hem en met elkaar. Wij bevestigen dat wij in Jezus Christus alle geestelijke zegeningen genieten, zoals rechtvaardiging, aanneming tot kinderen, heiliging en verheerlijking.¹⁹

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus en Zijn zaligmakend werk gescheiden kunnen worden. Wij ontkennen dat wij deel kunnen hebben aan het zaligmakend werk van Jezus Christus los van Jezus Christus Zelf. Wij ontkennen dat wij verenigd kunnen zijn met Jezus Christus zonder verenigd te zijn met Zijn lichaam, de kerk.

Artikel 20

WIJ BEVESTIGEN de rechtvaardiging door het geloof alleen: dat God ons rechtvaardig verklaart door een daad van Zijn genade alleen, door het geloof alleen, in de persoon en het werk van Jezus Christus alleen, zonder onze persoonlijke verdiensten of werken. Wij bevestigen dat de ontkenning van de leer van de rechtvaardiging door het geloof alleen een ontkenning is van het evangelie.²⁰

WIJ ONTKENNEN dat wij gerechtvaardigd worden op grond van inwerkende genade in onszelf, dat wij slechts dan gerechtvaardigd worden wanneer we van nature rechtvaardig zijn in onszelf, of dat deze rechtvaardiging nu of later gegrond zal zijn op onze getrouwheid.

¹⁹ Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt (1 Kor. 12:13). Zie ook Joh. 14:20; 15:4-6; Rom. 6:1-11; 8:1-2; 12:3-5; 1 Kor. 1:30-31; 6:15-20; 10:16-17; 12:27; 2 Kor. 5:17-21; Gal. 3:25-29; Ef. 1:3-10, 22-23; 2:1-6; 3:6; 4:15-16; 5:23, 30; Kol. 1:18; 2:18-19.

²⁰ Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus (Rom. 5:1). Zie ook Luk. 18:14; Rom. 3:24; 4:5; 5:10; 8:30; 10:4, 10; 1 Kor. 6:11; 2 Kor. 5:19, 21; Gal. 2:16-17; 3:11, 24; 5:4; Ef. 1:7; Tit. 3:5, 7.

WIJ BEVESTIGEN de leer van de heiliging: dat God door de kracht van de Heilige Geest, op grond van het werk van Jezus Christus, ons verlost van de heersende macht van de zonde, ons afzondert en ons heiligt door ons meer en meer gelijkvormig te maken aan het beeld van Zijn Zoon. Wij bevestigen dat de heiliging een werk is van Gods genade en onlosmakelijk verbonden is aan de rechtvaardigmaking, hoewel het van de rechtvaardigmaking onderscheiden wordt. Wij bevestigen dat wij in dit goddelijke werk van heiliging niet louter lijdelijk zijn, maar dat wij de verantwoordelijkheid hebben om ons te richten op de aangewezen genademiddelen in ons voortdurend streven om aan de zonde af te sterven en in gehoorzaamheid aan de Heere te leven.²¹

WIJ ONTKENNEN dat iemand gerechtvaardigd wordt zonder onmiddellijk in de heiliging de vrucht voort te brengen van de vereniging met Jezus Christus . Wij ontkennen dat onze werken, hoewel zij voor God aangenaam zijn in Jezus Christus, rechtvaardiging verdienen. Wij ontkennen dat onze strijd tegen de inwonende zonde in dit leven zal ophouden, ook al voert de zonde geen heerschappij over ons.

²¹ Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde (Ef. 1:3-4). Zie ook Joh. 17:17; Hand. 20:32; Rom. 6:5-6, 14; 8:13; 1Kor. 6:11; 2 Kor. 7:1; Gal. 5:24; Ef. 3:16-19; 4:23-24; Fil. 3:10; Kol 1:10-11; 2 Thess.. 2:13; Heb. 12:14.

Artikel 22

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus de enige Middelaar is tussen God en Zijn volk. Wij bevestigen het middelaarsambt van Jezus Christus als Profeet, Priester en Koning, in zowel Zijn van vernedering als Zijn staat van verhoging. Wij bevestigen dat Hij gezalfd is met de Heilige Geest om Zijn middelaarsambt, waartoe Hij door de Vader was geroepen, uit te voeren.²²

WIJ ONTKENNEN dat God op enig ander moment vleesgeworden is of zal worden of dat er enige andere middelaar van verlossing is of zijn zal, dan de Heere Jezus Christus. Wij ontkennen dat er zaligheid te verwachten is buiten Jezus Christus alleen.

Artikel 23

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus als Gods hoogste Profeet zowel het onderwerp als het voorwerp was van de profetie. Wij bevestigen dat Jezus Christus de wil van God geopenbaard en verkondigd heeft, toekomstige gebeurtenissen voorzeggd heeft, en in Zichzelf de vervulling is van Gods beloften.²³

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus ooit een valse profetie of een leugenachtig woord heeft uitgesproken, of dat Hij ooit tekortgeschoten is of tekort zal schieten in het vervullen van alle profetieën aangaande Zichzelf.

²² Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus (1 Tim. 2:5). Zie ook Job 33:23–28; LUK. 1:33; Joh. 1:1-14; 14:6; Hand. 3:22; Kol. 1:15; Heb. 1:1-4; 5:5-6; 9:15; 12:24.

²³ En nu weet ik, broeders, dat u het uit onwetendheid gedaan hebt, evenals uw leiders, maar God heeft op die manier vervuld wat Hij bij monde van al Zijn profeten aangekondigd had, namelijk dat de Christus lijden zou. Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen. Want Mozes heeft tegen de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken (Hand. 3:17-22). Zie ook Mat. 20:17; 24:3; 26:31, 34, 64; Mark. 1:14–15; Luk. 4:18–19,21; Joh. 13:36; 21:22; 1 Kor. 1:20; Heb. 1:2; Op. 19:10.

Artikel 24

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus onze grote Hogepriester is naar de ordening van Melchizedek, Die voor ons het volmaakte offer van Zichzelf gebracht heeft en nog steeds onze voorpraak is bij de Vader. Wij bevestigen dat Jezus Christus zowel het onderwerp als het voorwerp van het hoogste zoenoffer is.²⁴

WIJ ONTKENNEN dat Jezus Christus, afkomstig uit de stam Juda en niet uit de stam Levi, ongeschikt is om als onze priester te kunnen dienen; wij ontkennen dat Christus als slachtoffer en priester zichzelf voortdurend offert in de mis, zelfs op een onbloedige manier. Wij ontkennen dat Christus pas in de hemel priester werd en op aarde geen priester is geweest.

Artikel 25

WIJ BEVESTIGEN dat Jezus Christus als Koning oppermachtig regeert over alle aardse en bovennatuurlijke machten, zowel nu als in alle eeuwigheid.²⁵

WIJ ONTKENNEN dat het koninkrijk van Jezus Christus slechts een politiek koninkrijk van deze wereld is. Wij ontkennen dat aardse heersers geen verantwoording aan Hem verschuldigd zijn.

²⁴ Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is en dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons, en dat niet om Zichzelf dikwijls te offeren, zoals de hogepriester elk jaar in het heiligdom binnengaat met bloed dat niet van hemzelf is. Want dan had Hij vanaf de grondlegging van de wereld dikwijls moeten lijden. Maar nu is Hij bij de voleinding van de eeuwen eenmaal geopenbaard om de zonde teniet te doen door het offer van Zichzelf. En zoals het voor de mensen geschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt, zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid (Heb. 9:24–28). Zie ook Joh. 1:36; 19:28–30; Hand. 8:32; 1 Kor. 5:7; Heb. 2:17–18; 4:14–16; 7:25; 10:12, 26; 1 Pet. 1:19; Op. 5:6, 8, 12–13; 6:1, 16; 7:9–10, 14, 17; 8:1; 12:11; 13:8, 11; 15:3.

²⁵ Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd. (1 Kor. 15:25). Zie ook Ps. 110; Mat. 28:18–20; Luk. 1:32; 2:11; Luk. 1:32; 2:11; Hand. 2:25, 29, 34; 4:25; 13:22, 34, 36; 15:16; Rom. 1:3; 2 Tim. 2:8; Heb. 4:7; Op. 3:7; 5:5; 22:16.

Artikel 26

WIJ BEVESTIGEN dat wanneer Jezus Christus al Zijn vijanden overwonnen zal hebben, Hij Zijn koninkrijk zal overdragen aan de Vader. Wij bevestigen dat God in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde bij Zijn volk zal zijn en dat de gelovigen Jezus Christus zullen zien van aangezicht tot aangezicht, aan Hem gelijk gemaakt zullen worden, en Hem eeuwig zullen genieten.²⁶

WIJ ONTKENNEN dat er enige andere hoop voor de mensheid is, of enige andere naam of weg waardoor de zaligheid gevonden kan worden, dan in Jezus Christus alleen.

²⁶ Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan. Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd. De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood. Immers, alle dingen heeft Hij aan Zijn voeten onderworpen. Wanneer Hij echter zegt dat aan Hem alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk dat Hij Die Zelf alles aan Hem onderworpen heeft, hiervan is uitgezonderd. En wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf Zich onderwerpen aan Hem Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn (1 Kor. 15:24–28). Zie ook Jes. 65:17; 66:22; Filip. 2:9–11; 2 Pet. 3:13; 1 Joh. 3:2–3; Op. 21:1–5; 22:1–5.

Verklarend essay

*met
suggesties
voor het gebruik*

Ooit zal de gehele aarde weergalmen van één eenduidige belijdenis: “Jezus Christus is Heere” (Fil. 2:11). Deze korte zin is vervuld van betekenis. Wie zegt dat Jezus de Christus is, zegt dat Hij de “Gezalfde” is. Dat wil zeggen dat Hij de beloofde en langverwachte Messias is. Wie zegt dat Jezus Christus Heere is, zegt vervolgens dat Hij waarachtig God uit waarachtig God is. De vleeswording is een wonder aller wonderen, een verbazingwekkend geheimenis. God is vlees geworden. Wie Hem tenslotte Jezus noemt zegt dat Hij alleen de enige Zaligmaker is. Hij kwam in de wereld met een missie om Zijn volk te redden van hun zonden (Mat. 1:21).

“Jezus Christus is Heere” is een “credo” (geloofsbelijdenis) - een beknopte verklaring van het geloof. Het woord “credo” komt uit het Latijn en betekent, letterlijk vertaald: “ik geloof”. Deze korte geloofsbelijdenis beschrijft wat wij geloven over Christus. Volgens sommigen is 1 Timotheüs 3:16 ook een geloofsbelijdenis. Twee redenen wijzen in die richting. Allereerst gebruikt Paulus het Griekse woord homologoumen’s (“buiten alle twijfel, lett.: hetzelfde zeggend”). Daarnaast zijn de zinnen in dit vers ritmisch en poëtisch uitgedrukt. Ze vormen een beknopte samenvatting over de vleesgeworden Christus:

God is geopenbaard in het vlees,
is gerechtvaardigd in de Geest,
is verschenen aan de engelen,
is gepredikt onder de heidenen,
is geloofd in de wereld,
is opgenomen in heerlijkheid (1 Tim. 3:16).

Het Bijbelse model is belangrijk. Toen de vroege kerk concilies vormde en geloofsbelijdenissen vaststelde, creëerde ze geen nieuwe methode om het geloof te belijden. Ze zette een traditie voort die Bijbelse papieren had.

Toen er meningsverschillen ontstonden, nam de vroege kerk een standpunt in. Verder zijn velen van mening dat ook de liturgische behoeften of het verlangen naar een zuivere eredienst de

kerk er toe brachten om zich bezig te houden met het opstellen van belijdenisgeschriften. Dit geldt in het bijzonder voor de leer omtrent Christus. De fundamentele waarheid over de persoon en het werk van Jezus is door de eeuwen heen altijd het doorslaggevende merkteken van het christendom geweest.

De schrijvers van het Nieuwe Testament hebben zelf gestreden tegen verkeerde ideeën over Christus' identiteit en werk. In de vroege eeuwen van de kerk betwistten verschillende groepen de ware menselijke natuur van Christus. Eén van die groepen, de doceten, beweerde dat Jezus slechts een mens "leek" te zijn. Andere dwalingen, zoals het Arianisme, bestreden de ware goddelijke natuur van Christus. Deze ketterijen beweerden dat Hij minder was dan God de Vader. Latere groeperingen dwaalden in de manier waarop zij uitdrukten hoe de twee naturen, de ware mensheid en ware godheid van Christus, verenigd zijn in Zijn ene persoon. De vroege kerk reageerde op deze vraagstukken en dwalingen door concilies samen te roepen en geloofsbelijdenissen op te stellen die een samenvatting gaven van de Bijbelse leer over de centrale waarheden van het christelijke geloof. Deze belijdenissen vormen een rijke erfenis die van generatie op generatie is overgeleverd. Daarom putten wij vandaag uit de Apostolische Geloofsbelijdenis, de Geloofsbelijdenis van Nicea en de uitspraak van Chalcedon. Deze belijdenissen dienen als grensmarkeringen; zij trekken heldere scheidslijnen tussen orthodoxie en ketterij.

Deze belijdenisgeschriften hebben ertoe gediend om de kerk stevig te funderen; en door de genadige en voorzienige hand van God hebben zij christenen ondersteund om trouw het evangelie te verkondigen. Vandaag de dag worden ze aangehaald als een getuigenis van hun blijvende waarde. Ze herinneren ons er aan dat Christus het centrum is van onze theologie en van onze eredienst. Deze belijdenisgeschriften roepen de kerk op "om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is" (Jud. 1:3).

Niettemin wordt in deze belijdenissen slechts gezinspeeld op het werk van Christus. Ze geven geen volledige uiteenzetting

van het evangelie. Pas tijdens de Reformatie vond er een daadwerkelijke scheiding plaats binnen de zichtbare kerk. De kernzaak was het werk van Christus. Om precies te zijn: de discussie over de leer van de rechtvaardiging door het geloof alleen was het centrale geschilpunt dat de Reformatie veroorzaakte. Hier voltrokken zich de scheidslijnen in de kerk tussen het Protestantisme en het Rooms katholicisme. Het Protestantisme houdt vast aan de leer van de rechtvaardiging door het geloof alleen (*sola fide*), terwijl het Rooms katholicisme, dat de besluiten aanhangt van het Concilie van Trente, deze leer verwerpt en in plaats daarvan kiest voor de rechtvaardiging als het resultaat van geloof en werken samen. De Reformatie bracht ook een verschil rond een ander onderwerp aan het licht; namelijk, dat Jezus Christus het hoogste en enige Hoofd is van Zijn kerk en in feite over alle dingen.

Samen vormen de oecumenische belijdenisgeschriften van de vroege kerk en deze kernpunten uit de Reformatie richtlijnen voor de kerk voor de verkondiging van een bijbelgetrouw evangelie. Geloofsbelijdenissen en de verschillende reformatorische belijdenisgeschriften en catechismi bieden samenvattingen van het geloof en verduidelijken het geloof en het evangelie.

Het vleesgeworden Woord: De verklaring van Ligonier met betrekking tot de Christologie wil in alle nederigheid de kerk van deze generatie - en, met Gods zegen, komende generaties - een bondige verklaring bieden omtrent de persoon en het werk van Christus, die put uit de rijkdom van het verleden, zowel uit de oecumenische belijdenisgeschriften als uit de theologie van de Reformatie. Wellicht kan deze verklaring met de bijbehorende zesentwintig artikelen van bevestiging en ontkenning dienen als een aanzet voor toekomstige discussies over en bezinning op deze fundamentele onderwerpen aangaande de Christologie. Misschien kan deze verklaring zelf wel bruikbaar blijken voor de kerk. Wij hebben onze uiterste best gedaan om de verklaring geschikt te maken voor publieke lezing. Het is ons verlangen dat eenieder die in aanraking komt met deze verklaring zal weten dat "Jezus Christus de Heere is."

DE VERKLARING

De verklaring bestaat uit zes strofes of gedeelten. De eerste dient als voorwoord en heeft twee kernwoorden: belijden en verblijden. God heeft zowel Zichzelf als Zijn wil geopenbaard in de bladzijden van de Heilige Schrift. Toch zijn er nog steeds “verborgen dingen” die alleen Hem toebehoren (Deut. 29:29). Wij moeten ons altijd bewust zijn van onze beperkingen in het bedrijven van de theologie. Daarom beginnen wij met het belijden van het geheimenis en het wonder van het evangelie. De primaire focus van deze verklaring ligt op de vleeswording, die wij kernachtig formuleren met de woorden God is vlees geworden. De persoon van Christus leidt onmiddellijk tot het werk van Christus, zodat wij ons gezamenlijk verheugen in het verlossingswerk van Christus.

De tweede strofe benadrukt de ware godheid van Christus en ziet Hem als gelijkwaardig aan de andere personen van de drie-ene Godheid. Deze strofe eindigt met een herhaling van de Chalcedonische formule uit de Verklaring van Chalcedon. Sinds de vleeswording heeft Christus twee naturen, verenigd in één persoon, en zo zal Hij altijd zijn.

De uitleg van de vleeswording neemt de derde strofe in beslag en benadrukt de ware menselijkheid van Christus. Hij werd geboren. Hij is Immanuel, dat betekent: “God met ons” (Mat. 1:23). Hier belijden wij Zijn dood, begrafenis, opstanding, hemelvaart en wederkomst. Dit zijn de historische feiten van de vleeswording.

De theologische aspecten van de vleeswording krijgen een plaats in het vierde gedeelte, gebaseerd op de herwonnen inzichten uit de tijd van de Reformatie. Jezus was volmaakt gehoorzaam voor ons. Hij onderhield de wet (dadelijke gehoorzaamheid) en betaalde de straf van de wet (lijdelijke gehoorzaamheid). Hij was het vlekkeloze lam dat verzoening bracht in onze plaats. Hij loste het meest prangende probleem van de hele mensheid op: de toorn van God. Deze strofe eindigt met een verklaring van de leer van de toerekening. Onze zonden werden aan Christus toegerekend, terwijl Zijn gerechtigheid aan ons werd toegerekend. Wij hebben vrede met God, enkel en alleen vanwege wat Christus voor ons deed. Wij worden bekleed met Zijn gerechtigheid.

Het drievoudige ambt (munus triplex) van Christus is een bruikbare theologische constructie die het werk van Christus kernachtig tot uitdrukking brengt. De drie ambten van profeet, priester en koning waren onderscheiden bemiddelende functies in het Oude Testament. Jezus verenigt ze alle drie samen in Zijn ene persoon en Hij vervult ze alle drie volmaakt. Hier overwegen we niet alleen het middelaarswerk van Christus in het verleden aan het kruis, maar ook Zijn huidige werk als onze Voorspraak aan de rechterhand van de Vader.

De afsluitende strofe bevestigt de enkelvoudige, beknopte belijdenis: Jezus Christus is de Heere. Alle ware theologie leidt tot doxologie, of aanbidding. Om deze reden eindigt de verklaring met het kernwoord prijzen. Door Christus hier en nu te aanbidden bereiden wij ons voor op wat wij eeuwig zullen doen.

DE ZESENTWINTIG ARTIKELN VAN BEVESTIGING EN ONTKENNING
De zinnen in deze verklaring geven aanleiding om de Christologie te bestuderen en nodigen uit om de rijkdom van de Bijbelse leer over de persoon en het werk van Christus te onderzoeken. Om ons verder op weg te helpen zijn er zesentwintig artikelen van bevestiging en ontkenning aan toegevoegd, elk met bijbehorende Schriftbewijzen. Bij elk artikel is er steeds één kerntekst volledig uitgeschreven, waar andere ondersteunende teksten aan zijn toegevoegd. Deze artikelen zijn van cruciaal belang. Zij geven de grenzen aan van de Bijbelse leer over de persoon en het werk van Christus.

Artikel 1 dient als een voorwoord en beaamt de vleeswording.

Artikel 2 benadrukt de ware godheid van Christus, terwijl de artikelen 3-5 de Bijbelse leer met betrekking tot de ene persoon en de twee naturen van Christus uitleggen. De artikelen 6-9 beschrijven de ware mensheid van Christus. De artikelen 10-26 gaan van de persoon van Christus naar het werk van Christus. Deze beginnen met het bevestigen van de leer van de verlossing en eindigen met de afbakening van het drievoudige ambt van Christus.

De ontkenningen zijn van uitermate groot belang. Het is in onze tijd van tolerantie niet erg in de mode te menen dat men een ge-

loofsopvatting moet afwijzen. Deze artikelen van bevestiging en ontkenning zijn echter geen uiting van hoogmoedige aanmatiging. Integendeel, zij worden aangeboden in de hoop dat het de kerk zal helpen om in de veilige, grazige weiden van de Bijbelse leer te blijven. 2 Johannes 1:9 benadrukt, “Ieder die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet.” Dit refereert aan het voorbijgaan aan de Bijbelse leer over Christus; het overschrijden van de voorgeschreven grenzen van de Christologie, zoals geopenbaard in Gods Woord. Zoals de zesentwintig artikelen de verschillende delen van de verklaring uitwerken, zo kunnen ook de artikelen zelf leiden tot dieper Bijbels onderwijs met betrekking tot Christus.

Wellicht vraagt iemand zich terecht af waarom een nieuwe verklaring überhaupt nodig is. Dit is een goede vraag. Daarom geven wij drie redenen voor deze verklaring. Wij verwachten dat zij van dienst zal zijn voor de eredienst en het onderwijs van de kerk vandaag, door zowel oude als hedendaagse kwesties te bespreken. Daarnaast verwachten wij dat het dienaars van het evangelie zal voorzien van een middel om ware medearbeiders in de bediening te herkennen. Tenslotte beseffen wij dat er voor de kerk uitdagende tijden aan zullen breken en daarom verwachten we, dat deze verklaring ons allen zal herinneren aan de essentie van het evangelie—haar schoonheid, noodzakelijkheid en waarheid. Neem de volgende redenen in overweging:

MET HET OOG OP EREDIENST EN ONDERWIJS

Ligonier biedt deze verklaring in alle nederigheid aan de kerk aan. Sinds de vroege eeuwen hebben christenen geloofsbelijdenissen gebruikt in de liturgie van de kerk. Het is onze hoop dat deze verklaring hetzelfde doel mag dienen. Geloofsbelijdenissen kunnen nuttige leermiddelen zijn om de uitgestrekte horizon van het Bijbelse onderwijs te onderzoeken. Tevens is het onze hoop dat deze verklaring en de zesentwintig artikelen in de kerk gebruikt kunnen worden als een handreiking voor verdere Bijbelse verdieping en onderzoek. De leer over de persoon en het werk van Christus is essentieel voor de identiteit en het welzijn van de kerk. Elke generatie in de kerk heeft het nodig om het rechtzin-

nig verstaan van de persoon en het werk van Christus opnieuw te bestuderen en te belijden. We hebben het vertrouwen dat deze verklaring daarbij kan helpen.

MET HET OOG OP EEN GEZAMELIJKE DIENST IN HET EVANGELIE

Er is over de hele wereld een groeiend aantal onafhankelijke kerken, organisaties en bewegingen, waarvan velen het evangelie zoeken te verspreiden. Soms is het moeilijk om te onderscheiden waar gezonde samenwerking en samenwerkingsverbanden mogelijk zijn. Wellicht kan deze verklaring ertoe dienen om medebroeders en -zusters in Christus te herkennen en om gezamenlijke inspanningen ten behoeve van het evangelie te ondersteunen.

MET HET OOG OP EEN TIJD ALS DEZE

In de universiteitsstad Oxford staat het “Martyr’s Monument” (monument der martelaren), ter nagedachtenis aan het offer dat gebracht is door een aantal Britse hervormers, zoals Thomas Cranmer, Nicholas Ridley en Hugh Latimer. Het vertelt, dat zij hun lichamen overgaven om verbrand te worden, terwijl ze getuigden van de heilige waarheid die zij verkondigden en handhaafden tegenover de dwalingen van de Roomse kerk. Zij verheugden zich dat het hun gegeven was niet alleen in Christus te geloven, maar ook om Zijmentwil te lijden.

Zij geloofden en verkondigden de heilige waarheden van het evangelie van Jezus Christus en hielden daaraan vast. Als getuigen van deze waarheden verkondigden en verdedigden zij deze en leden er zelfs voor. Velen zijn door de eeuwen heen deze hervormers nagevolgd. Het grootste deel van de moderne Westerse wereld geniet godsdienstvrijheid. Het is echter de vraag hoelang dit nog duurt. Deze of de komende generatie zou zomaar geroepen kunnen worden om te lijden voor het geloof in Christus. Het is onverstandig om hierop niet voorbereid te zijn, net zo goed als het onverstandig is om de komende generatie onvoorbereid te laten.

Zeker, deze waarheden betreffende de persoon en het werk van Christus zijn het waard om te worden geloofd, bevestigd, onderhouden en om ervoor te lijden. In Christus is het leven.

Het gebeurde eens in het aardse leven van Christus dat de menigten Hem allemaal verlaten hadden en Hij met zijn groep discipelen overbleef. Hij vroeg hen of zij ook zouden vertrekken. Petrus sprak namens de hele groep: “Heere, naar wie zullen wij heen gaan? U hebt woorden van eeuwig leven. En wij hebben geloofd en erkend dat U de Christus bent, de Zoon van de levende God” (Joh. 6:68-69). Een tijd later had één van de twaalf zijn twijfels. Jezus was gekruisigd en begraven. Er werd getuigd van Zijn opstanding, maar Thomas twijfelde. Toen verscheen Jezus aan Thomas. Hij raakte de wonden van Christus aan; de wonden die Hij had verdragen voor onze zonden. Thomas beleed, “Mijn Heere en mijn God!” (Joh. 20:28).

Dat geloven wij. Dat belijden wij.

